

ФІДІРКО МАРИНА ОЛЕКСАНДРІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
доцент кафедри фізичного виховання,
кандидат педагогічних наук, доцент*

СУЛИМА ІРИНА ЛЕОНІДІВНА

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
старший викладач кафедри фізичного виховання*

БІРЮКОВ ОЛЕКСАНДР АРКАДІЙОВИЧ

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
старший викладач кафедри фізичного виховання*

ХАРАКТЕРИСТИКА ІГРОВОГО МЕТОДА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Сучасні тенденції розвитку гуманітарної та соціально-економічної освіти продиктовані необхідністю посилення процесів інтеграції знання на основі творчого розвитку особистості. Ігрова діяльність створює для цього всі необхідні умови. Широке впровадження ігрового методу в навчальний процес дозволяє об'єднати навчання, розвиток і виховання. Вельми цікавим і в той же час спірним залишається питання про те, що ж таке гра – форма, засіб або метод організації навчання.

Ю. Бабанській вважає гру потужним засобом стимулювання пізнавальних інтересів учнів. Е. Селецька розцінювала гру як засіб організації навчання учнів і активізації їх пізнавальної діяльності. В. Елашвілі вважає ігри основними засобами фізичного виховання, які виступають поряд з фізичними вправами. Багато авторів [3, с.121; 4, с.46] стверджують, що гра є активною формою організації навчання. Деякі педагоги визначають гру як метод навчання [1, с.125; 2, с.140]. Безсумнівно, всі наведені підходи правочинні, однак, на наш погляд, гру варто розглядати як складне явище, яке в залежності від умов включення може виступати і як форма і як метод і як засіб навчання. Залежно від особливостей організації педагогічного процесу гра може трактуватися в широкому розумінні як метод і в більш вузькому, наприклад в рамках вузької теми, як засіб або форма навчання. Поряд з грою, яка є особливим видом діяльності, ігровий метод навчання – це спосіб реалізації навчальних завдань. Гра виступає основним засобом реалізації ігрового методу, його структурною одиницею.

Поняття «ігрова форма» має значення ігрового оформлення будь-якого виду діяльності: пізнавальної, трудової, художньої тощо. Слід наголосити відмінності ігрової діяльності та ігрового методу. Ця відмінність полягає в тому, що в ігровій діяльності мета гри полягає в ній самій, прямим її продуктом є задоволення, непрямим – самовиховання і розвиток. Діти починають грати, та отримувати задоволення,

результатом ж виявляються нові знання. Гра тут виступає лише як засіб отримання іншого продукту.

За О. Лившицьом, ігровий метод навчання характеризується наступними особливостями: наявність певної навчальної мети; змагального моменту; емоційний характер ігрових дій; сюжет, в рамках якого розвивається пізнавальна діяльність; наявність ролей, які виконують учасники гри; певний реквізит; високі вимоги до творчої ініціативи; комплексне прояв рухових здібностей і навичок.

Ігровий метод навчання має багато спільного зі змагальним методом, і в силу їхньої подібності буває важко відрізнити один метод від іншого, проте між ними існують і принципові відмінності. Змагальний метод – це спосіб організації оволодіння спеціальними знаннями, вміннями і навичками, розвитку рухових здібностей, заснований на включенні в процес навчання компонентів змагальної діяльності, в той час, як ігровий метод заснований на включенні в даний процес компонентів ігрової діяльності: уявної ігрової ситуації, сюжету, ролі, дій з предметами, правил. На думку Б. Ашмаріна основна відмінність ігрового методу від змагального полягає в тому, що в ігровому методі процес навчання має сюжетний зміст. У змагальному методі цей момент відсутній, процес виконання рухової дії повністю підпорядкований його змістом. Однак, в деяких випадках відмінності між цими двома методами зникають. Ігровий метод може бути реалізований за допомогою гри та вправ в ігровій формі. Обидва методи мають загальні ознаки, характерні для ігрової діяльності і в той же час відрізняються один від одного. Фізичні вправи в ігровій формі є руховими діями, підібраними відповідно до конкретних педагогічних завдань і мають сюжетну або рольову забарвленість.

Таким чином, проведення занять методами ігрової спрямованості, які організовуються в рамках заняття з фізичного виховання, здійснює позитивний вплив на емоційний стан, рівень фізичної підготовки та сприяє вихованню таких особистісних якостей, як колективізм, дисциплінованість, витримка і сміливість.

Список використаної літератури:

1. Коровина Л. М. Совершенствование двигательных навыков у детей в упражнениях и играх с использованием элементов соревнования и творческих заданий / Под ред. А. В. Кенеман, М. Ю. Кистяковской, Т. И. Осокиной. – М.: Наука, 1999. – С. 123-176
2. Максакон А., Тумакова Т. Учителю играю. М.: Просвещение, 2005. – 144 с.
3. Приступа С., Слимаковский О., Лукьянченко М. Украинские народные подвижные игры, развлечения и забавы: методология, теория и практика. Дрогобыч: Измерение, 1999. – 128 с.
4. Приходченко К.І. Організація впровадження освітньо-виховного потенціалу ігор в навчальний процес занять з фізичної культури // Теорія і практика фізичного виховання. – 2002. – №1. – С. 45-49

Ключові слова: фізичне виховання, ігровий метод, здоров'я, студенти.

Ключевые слова: физическое воспитание, игровой метод, здоровье, студенты.

Key words: physical education, game method, health, students.